

„O SZABLĘ HETMANA
STEFANA CZARNIECKIEGO”
2014

Centrum Kultury, Sportu i Turystyki
Ziemi Tykocińskiej
Urząd Miejski w Tykocinie

Redakcja: Tadeusz Buraczewski
Tadeusz Wądołowski

Zdjęcie na okładce:
Piotr Sawicki
Zdjęcia z wręczenia nagród:
Magdalena Sobolewska

© Copyright by Centrum Kultury, Sportu i Turystyki Ziemi Tykocińskiej
ISBN 978-83-941663-0-4
Tykocin 2014

Wydawca: Centrum Kultury, Sportu i Turystyki Ziemi Tykocińskiej
Ul. Złota 2,16-080 Tykocin
www.centrumkultury.tykocin.com.pl

Druk: Drukarnia Galkom

PROTOKÓŁ
Z posiedzenia JURY
I Ogólnopolskiego Tykocinskiego Konkursu Poetyckiego
„O SZABLĘ HETMANA STEFANA CZARNIECKIEGO”

w składzie:

Tadeusz Buraczewski – Przewodniczący
Jerzy Edward Stachura
Zbigniew Szymański

Nagroda Główna – Szabla Hetmana Stefana Czarnieckiego
Regina Świtoń z Knyszyna
za zestaw wierszy sygnowany godłem „Słoneczna łąka”

II miejsce

Danuta Zasada z Goeteborga (Szwecja) - godło „Nuta Niepokorna”
za wiersz p.t. „Zjawisko”

III miejsce

Andrzej Łowicki ze Śremu - godło „Venator”
za wiersz p.t. „Stefanie Czarniecki”

Wyróżnienia drukiem:

Katarzyna Koszelewska z Tykocina - godło „Frytka”
za wiersz p.t. „Królewski gród”

Mariola Kruszewska z Mińska Mazowieckiego – godło „alfabeta”
za wiersz p.t. „Miasteczko bajeczka”

Daniela Bednarek z Zelowa – godło „Kwiat montbrecji”
za wiersz p.t. „Niezlomnej Annie”

Nagroda Burmistrza Tykocina

za małą formę poetycką w temacie „Tykocin”

Tadeusz Haftaniuk z Chelma – godło „optymista”
za wiersz „Tykocinie kochany, ty jesteś jak zdrowie”

Wyróżnienia drukiem:

Maciej Gardziejewski z Warszawy
za zestaw sygnowany godłem „Cytrynowy stolik”

Albert Duzinkiewicz z Kwidzyna
za „Limeryk tykociński” sygnowany godłem „QUEDE”

Zbigniew Witosławski z Gorzowa Wielkopolskiego
za limeryki podpisane godłem „solfatara”

„Antałek Tykocińskiego Miodu”

za utwór poetycki nawiązujący do polskiej tradycji biesiadnej.

Michał Witold Gajda z Wrześni – godło „Leliwa”
za utwór „Biesiadna strofa saficka”

Wyróżnienia drukiem:

Tadeusz Charmuszko z Suwałk – godło „Modraszka”
za wiersz „Biesiada”

Andrzej Łowicki zę Śremu - godło „Venator”
za wiersz „Biesiada miodopitna”

Daria Węsierska z Rumi – godło „Motyl”
za utwór „Biesiada”

Gdynia 11.07.2014r.

REGINA ŚWITON z Knyszyna

Nagroda Główna za zestaw wierszy

*Z szacunkiem stąpaj po kamieniach
bo każda rzecz ma swoją wartość
Św. Franciszek z Asyżu*

Tykocin

perła baroku a mówiono
że miasto widmo

przemawiają milczeniem
tykocińskie bruki
czas zaciera oratorium
miłości i śmierci

ci z daleka
jak ptaki z sentymentalnymi
u ramion skrzydłami wracają
by odczytać ślady
zagubionych światów

tu gdzie król i ojczyzna
przezornego czcili męża
genius saeculi
rozpisuje nostalgię historii

Stefan Czarniecki
celebrant Tej Ziemi czuwa
aby
w jego szerokiej wnuków odrośli
wzrastały: wierność i męstwo

Kirkut

Cisza
I tylko zachód przystanie
Krwawym gejzerem
Witraże wspomnień rozjaśnić

.....
Starcy kobiety dzieci
Wyrwani z domów
Uformowani w szeregi

Pośród tupotu hitlerowskich
Butów szczęku karabinów
Śmiertelny ciąg

Łopuchowski las pamięta
Exodus jeszcze żywych
Do strzału w tył głowy

Ten rudy z krzaczastymi brwiami
Spod których lypały błędne oczy
Z trąbką w dłoni
Tamci
Dobosz i skrzypek ...

Ilu ich było ?

Znani nieznani
Zakłęci w kamienie

.....
Ha –Tikwa
Tu ptak zakwili
Jak duch zabłąkany

Tak bywało

czyli Tykocińskie Świątki Zielone

wyjdź, królowo, w pole ...

a ona, pośród marszałków

jako ten kwiat wystrojona

drepcze miedzą, coraz dalej

horyzont pól obejmuje

wiosenną siłą słońca, wody i ziemi

wyjdź, jasny sokole ...

a ona, senna i zmęczona

w „Darmoszu” czeka

aż floreny o tacę brzękną

aby ją wykupić

i podchodzą

dobymy z za pasa trzosik

na biesiadę, zabawę

rzucają datki

muzyka, śpiewy

wiwaty a radość, a ochota

zamek dudni kapelą

tu Jan Kochanowski

Łukasz Górnicki

oni też się weselą

DANUTA ZASADA z Goeteborga

II miejsce za wiersz „Zjawisko”

Zjawisko

U źródła gdzie się pieśń zaczyna
gdy noc rozwiesza gwiazd lampiony
przez mury Zamku Tykocina
przenika jakiś duch zgnębiony

Czyja to postać – skąd i po co
snuje się kiedy światła gasną
kroki słyszane są gdy nocą
nie może ktoś przypadkiem zasnąć

Może historia wartę trzyma
na smyczy faktów i domniemań
rycerski rejwach Tykocina
raz w roku pisze swój poemat

Kolejnym Królom holdy składa
Ważkim Orderom Orłów Białych
Carowi który Rosją władał
Rycerzom zgasłym w polu chwały

I murom w których każda cegła
dotyka niebanalnych treści
zapytaj chwili co przebiegła
czy chce tajemnic sedno zmieścić

Lub kiedy noc w puszczyka zewie
przywdzieje kontusz satynowy
zobacz dyskretnie gdzie cień przebiegł
wsluchaj się w szeptów cichy skowyt

Może się dowiesz gdy duch zechce
kilku tajemnych ważnych rzeczy
bo kiedy świt ogarnie przestrzeń
ona światowi nie zaprzeczy

ANDRZEJ ŁOWICKI

III miejsce za wiersz „Stefanie Czarniecki”

Krótko się cieszyłeś buławą hetmana koronną,
gdy cię trafiła ostra kula. Była podzwonnym,
oceną twoich dokonań niezłomny żołnierzu.
Wszak osiągnięcia bitewne się mierzy
awansem, lub ilością pomników pamięci.
Ty masz i drugie. Los cię nie oszczędził,
bo żyłeś w czasach bezustannych wojen,
widoku krwi, gdy piekiel otwarte podwoje.
Czy ty choć na moment wysiadłeś z siodła?
Chyba nie, bo droga życiowa cię wiodła
od potyczek krwawych z otomańską orda,
zmaganiem się ze szwedzką wielką wodą,
tłumieniem Chmielnickiego pamiętnej rebelii,
czy walka z Rosjanami. Wszyscy oni chcieli
ugryźć choć kawałek naszej świętej ziemi,
albo najchętniej połknąć ją w całości.
Nie pozwoliły im na to naszych szabel ości.
Nie widać szarości w twoim barwnym życiu,
za to liczne blizny w tym marszu do szczytu
kryją zapis dni klęski i zwycięstwa chwały.
Ty zasnąłeś, nie wiesz, gdy ciebie nie stało,
z koronnej ziemi została piędz mała.
Reszta rozdrapana przez zaborców szpony
z powodu prywaty magnatów skłóconych.
Ale wysiłkiem patriotów i odwagą wojów
leżysz w tej ziemi, która znów jest twoja.
Chociaż spocząłeś w miejscu narodzenia,
to równie przyjazna była ci ta ziemia.
Ta ziemia tykocińska, jak ty obolała,
husaria historii sromotnie ja zdeptała.
Nie raz były na trwozę jej kościelne dzwony.
Wielokrotnie bywała z tej, lub tamtej strony.

Od tamtej pory minęło pięć wieków,
Lecz tu żyje pamięć o wielkim człowieku.

KATARZYNA KOSZELEWSKA z Tykocina

Królewski Gród

Szary świt – cisza, dolina Narwi
Jak szalem aksamitnym – otulona mgłą
Tu i ówdzie odzywają się budzące ptaki
Pierwszy promyk słońca ponad mgłą
Kładzie się na wieży starego kościoła
Razem z nim rozbrzmiewa sygnaturka
Wtórując coraz bardziej rozśpiewanemu ptactwu
Oznajmiając iż wstaje dzień – czas na Aniol Pański
I do pracy. Słońce wznosi się coraz wyżej rozpraszając mgłę
A w jego ciepłych promieniach ukazuje się piękno –
Historii Tykocina – ciche, spokojne, dostojne –
To gród królewski

Stare gmachy przetrwały stulecia, są świadkami
Niejednej zawieruchy, niejedne widziały wzloty i upadki
Wojny, bitwy i powstania, okresy rozkwitu i dobrobytu.
Potęgi i chwały. Tykocin waleczny macierzy oddany.
Przez 600 lat miał wspaniałych włodarzy.
Królowie i Książęta przysparzali mu chwały
Zygmunt August II, Zygmunt August III, Władysław IV
Wielu zasłużonych, Stefan Czarniecki aż po Branickich
Ma się czem szczyścić Tykocin –
Ma z czego być dumny!

MARIOLA KRUSZEWSKA z Mińska Mazowieckiego

Miasteczko – bajeczka*

u Pana Boga w ogródku
malwy noszą sukienki
według staromodnego kraju
prostego jak droga na niwę
narażają się na śmiech warszawskich panienek**
złotymi oczkami zerkających przez sztachety
na senny rynek

u Pana Boga za miedzą
krowy piją z koryta Narwi porykując
na zachodzie w kurzu słońce
i wyfraczone ptaki w czerwonych pończochach
wieczorny chłód snuje się sennie
rozpostarty białą wstążką nad pastwiskiem

u Pana Boga za piecem
świerszcz mości sobie siennik
nim mróz porozwiesza sobie na okiennicach
wyśpiewa melancholijnemu kotu
ostatni hymn na chwałę
niezmienności

*Tak nazwała Tykocin poetka Agnieszka Osiecka

**Lokalna nazwa rośliny *Cosmos bipinnatus*

DANIELA BEDNAREK z Zelowa

*„I złe to czasy, gdy prawda i sprawiedliwość
nabierają wody w usta „
/ ks. Jerzy Popiełuszko/*

Niezlomnej Annie
Nie sprzedawałaś ideałów Sierpnia
Nie kupczyłaś przy Okrągłym Stole.
Najważniejsza zawsze była Ojczyzna –

Chociaż inni składali przez mury
Do dziś tamto zwycięstwo świętując,
Dumnie pierś wypinają do przodu
Pod pomnikiem męczeństwa paradują –

Ty wśród braci umęczonej trwałaś
Dzieląc się ostatnią kromką chleba.
Słowem dobrym wspierając wątpiących,
Słabych z kolan podnosząc gdy trzeba.

Zawsze dumna, z podniesioną głową
Szłaś przez życie dźwigając swój krzyż
Ilu wiernych, a który Cię sprzedał-
O tym wie sprawiedliwy Bóg.

W blasku glorii zapomnieli o Tobie.
Dziś ciskają oskarżeń kamieniem
Ci, co wtedy trwali przy Tobie –
Zdrajcy, tchórze, marni przyjaciele.

Nie wymarzą Cię z kart historii,
Choć nie jeden z gorliwością zabiega,
Bo Tyś jedna nasza Anna Niezlomna –
Solidarna, Prawdziwie wierna Ikona.

TADEUSZ HAFTANIUK z Chełma
za wiersz „Tykocinie kochany , ty jesteś jak zdrowie”

Nagroda Burmistrza Tykocina
za małą formę poetycką w temacie „Tykocin”

Tykocinie kochany ty jesteś jak zdrowie
Jak cenić Twe uroki ten tylko się dowie
Kto tu mieszkał lecz musiał wyjechać za pracą
Żeby w krajach bogatszych dołączyć do tłumy
Dzisiaj w Wielkiej Brytanii stojąc na zmywaku
Wspominam z Tobą spacer po miejskim deptaku
Trzymałeś mnie za rękę było sielankowo
Czarniecki na rynku stał z odkrytą głową
Mruczał cicho coś pod nosem o soli i roli
I że od tej polityki głowa go już boli
Nietrafione inwestycje chybione sojusze
Sprawiają dziś Polakom ogromne katusze
W całym kraju przepychanki oraz czczone gadanie
W parlamencie priorytetem europosłowanie
Za granicę wyjeżdżają magistry doktorzy
W kraju zaś zostają dzieci renciści i chorzy
Ma się więc coraz gorzej Rzeczypospolita
Przez nieudaczników długami pokryta
Pisziesz mi dziś w liście że masz dwa fakultety
A bez znajomości pracy nie znajdziesz niestety
Nie patrz się więc na innych to nie Twoja wina
Przyjeżdżaj jak najszybciej ...Jacek z Tykocina

MACIEJ GARDZIEJEWSKI z Warszawy

**Krótki wiersz o słynnym chrząszczu,
jak brzmi, w słynnym też, trzcini gąszczu**

Chrząszcz brzmi w trzcinie
w Tykocinie,
z każdą, która
się nawinie.
*

**Krótki o temperaturze,
chłódzie, miodzie i naturze**

Tyle chłodu
w Tykocinie,
ile miodu
w nikotynie.
*

**O natchnieniu z Tykocina,
i motylach w smaku wina,
Słowa moje (i Tuwima!)**

W życiu ważne są tylko chwile,
a te chwile są jak motyle:

Motyl – off-off-Broadway scena,
motyl – białej trufli cena
motyl – piękny gol Robbena,
motyl – tykocińska wena.

Motyl – bolid McLarena,
motyl – „Alła” Saracena,
motyl – Różyczka Magdalena,
motyl – tykocińska wena.

Motyl – przebój – Macarena,
motyl- człowiek (choć hiena),
motyl- notowania jena,
motyl – tykocińska wena.

Więc może byśmy tak, jedyna,
wpadli na dzień do Tykocina,
tam, gdzie motyle dają tyle,
a każdy motyl w smaku wina.

*

ALBERT DUZINKIEWICZ z Kwidzyna
za „Limeryk tykociński”

Limeryk Tykociński

Błądząc ulicami Tykocina
Gryzł się srodze miejscowy luminarz:
„Do Poznania wpadł jeno na chwilę,
U nas w rynku stoi lat tyle,
Ale o tym jakoś hymn nie wspomina!”

ZBIGNIEW WITOSŁAWSKI z Gorzowa Wielkopolskiego

Piękna Oleńka w Tykocinie
w zamku więziona, do dziś słyne
z niezłomnej cnoty.
(Nie chcesz ? No co ty?!)
Topił Bogusław żądze w winie.

Pewien zegarmistrz w Tykocinie
rzekł do klienta: „Tylko ci nie
mogę powiedzieć, czy stanął,
mam małżowinę zatkaną
i nie dosłyszę tyka czy nie”

Panienka znad Narwi
szepcze: – Kwiatów narwij,
daj mi w Tykocinie.
– A jak masz na imię ?
– Nie wiesz ? Jestem Barbie!

MICHAŁ WITOLD GAJDA z Wrześni
za utwór „Biesiadna strofa saficka”

Antałek Tykocińskiego Miodu
za utwór poetycki nawiązujący do polskiej tradycji biesiadnej.

Biesiadna strofa saficka

Nadobne Panie! Zacni Waszmościowie!
Sarmackie dusze, chociaż bez kontusza!
Czas już najwyższy, tyle tylko powiem:
do boju ruszać!

Polejmy szczerze, bo wieczór już bliski
i noc przed nami. Miły nektar leci
do dużych szklanic, albowiem kieliszki
dobre dla dzieci.

Przy trunku zniknie niechęć i uraza,
chociaż zaszkodzić może wódka czysta;
lecz przecież Cygan powiesić się kazał
dla towarzystwa

Kto jest osłably, wszak znacie te rzeczy;
gdyby mamrotał albo i się ślaniał,
tego z niemocy toastem wyleczy
dobra kompania.

Świat z każdą chwilą bardziej kolorowy.
Sąsiad już śpiewa, inny mówi wierszem.
A oko błądzi, bowiem białogłowy
coraz piękniejsze.

Kac nam nie straszny – zresztą, przyjdzie jutro.
Zatem siadajcie, bo każdy się nada.
Ucieszmy serca! Na pohybel smutkom!
Vivat biesiada!

TADEUSZ CHARMUSZKO
za wiersz „Biesiada”

Biesiada

W Tykocinie, na festynie,
Czas przy miodzie słodko płynie,
Po szuwarach krąży Narew,
Pasikonik wziął gitarę.

Hej, w górę szklanice,
Przed słońca oblicze,
Niech szlachetny trunek
Zmyje z nas frasunek!

Siądźmy blisko, ramię w ramię,
Gdzie historią każdy kamień,
Gdzie przeszłością tchną pierzeje,
Niech się radość w serca leje.

Hej, w górę szklanice ....

Już Czarniecki wznosił buławę,
Szwed ostatni padł na trawę,
Cisza, spokój, w okolicy
Czasem tylko łoś zaryczy.

Hej, w górę szklanice ....

Słyszać klekot od Pentowa.
Puszcza szumi.szumi w głowach.
Niech nam słońce miodek złoci,
Całą Polskę i Tykocin!

Hej, w górę szklanice ....

ANDRZEJ ŁOWICKI ze Śremu
za wiersz „Biesiada miodopitna”

Biesiada miodopitna

Biesiadę czas zacząć, właśnie sygnał dają.
Grube blaty stołów aż się uginają
od mięs przeróżnych, kielbas i kaszanek.
Dokoła stołu ławki tworzą wianek.
Przy mięsnych specjalach stoją duże czarki.
Nie kieliszeczki, lecz pojemne miarki.
Każda z nich zerka na brzuchy gąsiorów,
co poblyskują bursztynu kolorem.
Gąsiory te po szyje miodem napelnione
takim, jaki pito na „potopu” stronach.
Ten miód jest przedni (tu wyluszcze),
że przyniesiony jest z pobliskiej puszczy.
Kolor i bukiet, nektar i ambrozja,
po pierwszym lyku rozkoszy eksplozja.
Zasiedli biesiadnicy na solidnych ławach.
Wypito kilka lyków, i już słyhać brawa
i pytania kierowane wprost do gospodarza:
kim jest bartnik i winiarz co wytwarza
najszlachetniejszy napój w okolicy?
Gospodarz nie mówi, milczy tajemniczo
Przecież wie w Polsce już każdy iksiński
Najlepszy mód pitny, to miód tykociński.
Mięso jedli, miód szlachetny pili,
w swojej rozmowności gospodę chwalili.
Przysięgli uroczyście na antalek miodu,
że gdy rok minie powrócą tu znowu.

DARIA WĘSIERSKA z Rumi
za utwór „Biesiada”

Biesiada

Szepnął Bachus do ucha

Panie Zagłoba

Niechże Pan zobaczy

jaki od progu huk naczyń
jak salwy śmiechu strzelają
spragnione kolejnej facecji
czyjeś oczy pod ścianą
czarą trunku zjednane
biegną miodowym szlaczkiem
przez kontusz
rycerskie szable
łapy chwytają jadło
spragnione słoniny sikorki
obficie płamią obrusy
przepluwają falami
sycąc zachłanne dzióbki
gaworząc między sobą
radośnie od stołu do stołu
zanim dosięgnie je niemoc
przesyt
namiastka potopu

Niech Pan patrzy
pękają na brzuchach żupany
płynne słowa
toasty

tam pod sufitem dworzanin
przysiadł ciekawy tradycji
rozmów w wesołej podkowie
o przodkach
historii polskiej
na gwarnym sympozjonie

I my zgodnie z tradycją
krzyknijmy gościnnie: na zdrowie
Pan z antalkiem miodówki
i ja z winem w amforze
jako biesiadni mistrzowie
na sarmackim convivium

*Nagroda Główna
Pani Regina Świtoń z Knyszyna*

*II miejsce
Pani Danuta Zasada z Goeteborga (Szwecja)*

*III miejsce
Pan Andrzej Łowicki ze Śremu*

*Laureaci I Ogólnopolskiego Tykocińskiego Konkursu Poetyckiego
„O Szablę Hetmana Stefana Czarnieckiego”*

I I OGÓLNOPOLSKI TYKOCIŃSKI KONKURS POETYCKI „O SZABLĘ HETMANA STEFANA CZARNIECKIEGO” 350 rocznica urodzin

1. Organizatorem konkursu jest Centrum Kultury, Sportu i Turystyki Ziemi Tykocińskiej.
2. Kontakt z organizatorem: (85)7181606
<http://tykocin.com.pl/centrumkultury/> ; <https://www.facebook.com/centrumkultury.tykocin/>
3. Zgłoszenia z dopiskiem „SZABLA HETMANA” słać na adres:
Centrum Kultury, Sportu i Turystyki Ziemi Tykocińskiej ul. Żłota 2 16-080 TYKOCIN
4. Termin nadsyłania prac: 15 czerwiec 2015r. (decyduje data stempla pocztowego).
5. Rozstrzygnięcie konkursu i wręczenie nagród nastąpi w trakcie dorocznej XVI Tykocińskiej Biesiady Miodowej 23.08. 2015r.
6. Odbiór nagród tylko osobiście.
7. Nagrodzeni zostaną poinformowani o tym fakcie mailem lub telefonicznie.
8. Organizator zastrzega sobie prawo do zmian w regulaminie.
9. Nagrody: I-miejsce – Szabla Hetmana Stefana Czarnieckiego (replika) + 1000 zł; II-miejsce 700 zł; III-miejsce 400 zł;
10. Przewidziano Nagrodę Specjalną - „Antalek Tykocińskiego Miodu” – za utwór poetycki nawiązujący do polskiej tradycji biesiadnej.

KWESTIE FORMALNE

1. Konkurs ma charakter otwarty. Mogą w nim brać udział twórcy zrzeszeni jak i niezrzeszeni piszący w języku polskim, którzy ukończyli 15 lat.
2. Tykocin jest miastem o wyjątkowo bogatej historii wkomponowanej w dzieje Rzeczypospolitej, stąd preferowana tematyka wierszy zawierać się winna w przestrzeni znaczeń „tradycja, historia, patriotyzm”.
3. Dodatkową kategorią jest konkurs o Nagrodę Burmistrza Tykocina na małą poetycką formę literacką (fraszka, limeryk, pamflet, panegiryk etc.) w temacie „Tykocin”.
4. Jeden autor może nadać tylko 1 zestaw wierszy rozumiany jako 3 wiersze dla każdej z kategorii w formie wydruków – nie przekraczających 3 stron formatu A4 (w każdej kategorii) – standardowego wymiaru dokumentu tekstowego
5. Zestawy wierszy należy przesłać w 4 kopiach oraz w wersji elektronicznej na nośniku CD
6. Przesłane wiersze nie mogą być wcześniej publikowane i nagradzane w innych konkursach (tzn. nie drukowane w formie papierowej, nie publikowane w Internecie. Dopuszcza się publikację na prywatnej stronie lub blogu autora, ewentualnie na liście mailingowej, forum – w celach dyskusyjnych, jako przykład twórczości).
7. Autorzy nagrodzonych prac wyrażają zgodę na nieodpłatną publikację w periodykach pokonkursowych.

KWESTIE TECHNICZNE

1. Na konkurs należy wysłać wiersze oraz zaklejoną kopertę opatrzoną godłem z danymi: imię i nazwisko autora wierszy, wiek, adres, numer telefonu oraz e-mail.
2. Organizator zapewnia jeden nocleg i zwrot kosztów podróży (w granicach RP) – za bilety II kl. pociąg pospieszny.
3. Zapytania o ewentualne szczegóły, nie pomieszczone w Regulaminie prosimy kierować na adresy: tykocin@op.pl i centrumkultury.tykocin@wp.pl

<http://tykocin.com.pl/centrumkultury/wydarzenie/i-ogolnopolski-tszable-hetmana-stefana-czarnieckiego/>